

Barraca de pastor del Collet de Terrús

Tagamanent

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Pla de la Calma.
Emplaçament A l'Oest del Collet de Terrús. GR-5, prop la Caseta de la Neu.

Coordenades:

Latitud: 41.77882
Longitud: 2.32971
UTM Est (X): 444296
UTM Nord (Y): 4625436

Classificació

Número de fitxa 08276 - 58
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle XIX-XX
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Ha estat reformada amb materials contemporanis (plaques de ferro).
Protecció Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad.: 002A00080
Autoria de la fitxa Anna M. Gómez
Data de registre de la fitxa: ds., 24/03/2001 - 01:00

Descripció

Barraca que presenta l'estructura tradicional però que incorpora materials moderns. Es tracta d'una estructura construïda en pedra seca, de dimensions variables i poc treballada; aquesta pedra és tota de procedència local i és coneguda com la pedra de Tagamanent per la seva tonalitat vermella. Aquesta estructura es subjecta amb una biga de fusta clavada al terra i suportada per dos troncs en forma de forca. Les dimensions d'aquesta barraca són de caire estàndard, fent uns 4 m de llargada per 2 m d'amplada i amb una alçada aproximada d'1'5 m. Per la coberta s'han utilitzat plaques de ferro i xapes de diverses mides sense soldar, indicant una reutilització contemporània. L'entrada a la barraca, de reduïdes dimensions, es realitza per un lateral, situat a la part de davant de l'estructura.

Observacions:

Barraca de la masia del Clot, on s'allotjava el seu pastor. Al sòcol hi ha la fita de delimitació de la finca.

Història

Les barraques de pastor, són estructures senzilles per respondre a les necessitats bàsiques que pugui tenir el pastor dalt la muntanya. Les principals funcions són la de oferir aixopluc, per guardar els diversos utensilis, i per resguard del temps, durant uns períodes determinats de l'any. La seva construcció és força modesta, utilitzant material perible (principalment fusta i branques) i pedra local, sovint reaprofitada i poc treballada. L'esquelet es basa en una estructura murària d'1'5m d'alçada, construït a pedra seca, i sovint falcada amb petites pedres situades a les junctures. La coberta sol ser més lleugera, una estructura de fusta, tot i que també es documenta àmpliament l'ús de les lloses. Aquestes construccions apareixen a tota l'àrea mediterrània i venen condicionades per les relacions econòmiques amb el medi, com en aquest cas serien les tasques relacionades amb el pastoreig i la ocupació de les zones més aptes per pastures. La seva adscripció cronològica és de difícil precisió; aquestes construccions d'antiga tradició, s'han datat a partir del segle XVII i XVIII, donada l'explotació de les parts més altes de la muntanya, tant per pastures com per carboneig o desforestació. Tot i que en aquest cas, podem parlar d'una utilització força moderna de l'estructura, donada l'existència de materials contemporanis, no podem precisar el seu moment constructiu.

Bibliografia

GARCIA-PEY, E. (1998). Tagamanent. Recull de noms de cases i de lloc. Ajuntament de Tagamanent p. 114. IPEC-Montseny (1998), n. 3877. LLOBET, S. (1991). El medi i la vida al Montseny. Granollers. p.266-288.

